Εθνικά γ Ηθη θρ.

Μακεδονικά

185 α Ἡ δὲ γ μόνον βαρβαρικὸν ἔθνικὸν φαίνεται παρὰ
μικρὰ θέλγουσ ευγενοῦς μεταβάλλουσα τὸ
συνεπῆ τῆς ἀνθρωπάρας (Μακεδονικὴ βασιλικὴ ἐξόδος) ἐπ
δεν γίνεται ἐνδοξ ἐξέσ μικρά, ἐδέ αν ἡ καὶ ἄλλη
προσθήκη ἐξεκαθάρισε μέχρι τῶν ἔσχατ δε
τὸ κατὰ τὴ διαφορὰ τῆς θρησκείας ἐκ τῶν ἀπο-
ἱερῶν σχηρίσεις ἀναγραφόμενοι, καθ' ὁ οἱ Μακεδόνες
ἦσαν κάτοικοι αὐτόνομοι μετὰ ἰδιαιτέρων ἐθῶν καὶ
ἱερουργιῶν ἐξ ἧς ἄρχ ἔκαι ἰδιαίτερ γραμμάτων μαρτυρεῖ
ἡ ἴδια ἐπιγραφὴ κτλ. Ἀλλὰ ἐκ τῶν ἀρχαίων ἐπιγραφῶν ἀπο-
δείκνυται ἀναμφίβολα ἡ ἀπὸ τῶν ἐθνῶν, ἀπὸ ἔθνεσιν "ἑλληνικὰ"
ἴδια μέχρι τῶν ἐπιγραφικῶν καὶ ἰδιωτικῶν ἐπιγραφῶν
ἐδεν φ ἐδὲν ἡ αἰτία ἐστὶν ἐκεῖ χρῆσιν αὐθεντικὰ ἴδιας
ευνοίας.

Τὸ μεσαιωνικὸν ἰδίωμα ἔθνος ἴδιον Μακεδονικὰ ἐδεν πάλιν
μαρτυρεῖται μέχρι τῶν ἐσχάτων ἀρχαιοτάτων
φ ἀρχαίων ἴδιας ἐπιγραφικῶν ἀρχαιολογικῶν ἔτι
μεγ ἀξίωμα "μακεδονικὸν ἔθνος" ἀρχαιότατ τῶν
κειμένων οἷς ἀναγράφει Διόδωρος (Διόδ. Σικελιώτ.
(Μιλλεμπρ.) 445. Ἐν τριτίῳ (ἐν τῷ ἐπιγραφῇ
ἡ ἀναγράφει ὁ Διόδ. (III 377 IV 478) σαφῶς δὲ
ἐνδέδεται ὁ τόπος τῆς πόλ. ἀρχαιότατα ἀνάγει ἡ

Το έθνος
ήτ και
αρχαιότ
Ν. Έγγρα-
φα
κτήσεων
Τ. Β' 1905
σ. 188-86

Μασχαλισμός.

1092

Λεξικογράφοι (1)

Ευθέντος δε περί την χωρίων αυτών η της σημασίας του μασχαλισμού επραγματεύθη ο Erwin Rohde (Psyche εκδ. β' Freiburg i B 1898 Τομ. Α' σ. 322-326).

Και δεν γίνεται μεν παρά τω Σοιδώρω η τω Αργυροπούλω μνεία της δια των μασχαλων διαπεράσεως των πυρωτηριασμένων μελων τοῦ φονευθέντος, αλλ' ἀναι προφανες, ὁτι η οι αρχαιοι εθαρίχευον ταυτα η εφυλασσεν, καθ' ἁ μαρτυρα τοῦτο ο Αργυρόπολος περί των Μανιατων των μέσων αιώνων. Μόνον δε δεν ευρίσκομεν παρα τοις αρχαίοις το ἔθος της ρ τα ποτα η τα ὀψα ἐμβούψεως των θεθαριχευμένων τοῦτων δακτύλων η αλλων μιαρων μελων τοῦ νεκρου. Αλλ' ουδεμία αμφιβολία ὁτι τοῦ πάντως παναρχαίου μανιατικοῦ ἔθους η γένεσις ἀνε η αυτη η των μασχαλισμάτων ηυτοτων προμνησθέντων σχολιαστων η λεξικογράφων αναγραφομένη, ὅτοι ο σκοπος ἀποφυγης μήνιος τοῦ φονευθέντος

(1) Δε ιδίως τα ταυτόσημα χωρία τοῦ Ξυίδα η Φωτίου εν λ. Μασχαλίσματα Αριστοφάνης παρα Σοφοκλ. εν Ηλέκτρα κόσθαι την λέξιν ἔθος σημαίνουσαν· οι γαρ φονεύσαντες εξ επιβουλης τινα υπερ τοῦ την μήνιν εκκλίνον αμφιπηρίασαντες μόρια τοῦτο η ορμαθίσαντες εξεκρέμασαν τοῦ θραχήλου δια των μασχαλων διάφαντες η μασχαλισμάτα προσηγόρευσαν.

Σημ. Αντ. Τα ἀνωθι ανθέλραψα νομίζων ὁτι κοίσου ανέγνωσα μερι μασχαλισμοῦ θρακων.